

farten er stadig i Fremgang, og naar saa en By som den ikke kan have sin Post nogenlunde betids, saa er det begribeligt, at Stifts- og hederinteresserne lide i overmaade høi Grad. Der er fra vedkommende Kommune gjort gjældende, at det er Brevene fra Udlandet, de i høi Grad trænge til at faae hurtig, og det faae de ikke ved den Forbindelse, der nu er tilstede. — Jeg betvivler nu ikke, at det vil være den høitærede Minister muligt inden 3die Behandling at skaffe fyldestgjørende Dplysninger tilveie, for at Flertallet ogsaa kan gaa ind paa dette Forslag. Jeg skal for idag blot sjenne for Forslaget og anmode andre Medlemmer om at gjøre det Samme og haaber saa, det ved 3die Behandling vil kunne tiltrædes af Flertallet.

Judenrigsministeren (Skeel): De Bevillinger, der ere forlangte paa § 6 til Postvæsenet, ere jo ikke betydelige, men de turde dog have adskillig Betydning for at holde Postvæsenet i den tilbørlige Gang. Den Maade, hvorpaa det ærede Udvalg har motiveret Regtelsene af en stor Del eller de allerfleste af disse Bevillinger, sagde mig, at det maatte, ja sandsynligvis, vil være meget vanskeligt at faae tilveiebragt nogen Forandring i disse Beslutninger. Det var mig nemlig paafaldende, at medens Bevillingerne, saavidt jeg kunde se, paa en nogenlunde fyldestgjørende og tydelig Maade motiveredes i Anmærkningerne til Finantsloven, saa blive de her mødt med ganske almindelige Udtryk om, at man for Tiden ikke fandt Anledning til at gaa ind derpaa, at Flertallet ikke tror, der bør gjøres Noget i den Henseende o. s. v. o. s. v. Det forekom mig da tydeligt, at det mindre var en i det Enkelte gaaende kritisk Undersøgelse af de enkelte Bevillingers reale Natur, som her havde gjort Udslaget, end en almindelig Tendents til at bringe Bevillingerne ned til det mindst mulige. At dette nu ogsaa forholder sig saaledes, have vi faaet Dplysning om af den ærede Ordførers Udtalelser. Det er dels Sparommelighedshensyn, dels Hensynet til, at vi endnu mangle Lønningsslove paa de paagjældende Gebeter, der har bevirket denne Tilbageholdenhed fra Udvalgets Side. Jeg kan nu ikke se, at denne Begrundelse i det Hele taget er tilstrækkelig, i hvert Fald kan jeg ikke se, at Statens Finantsjer ere i en saadan Tilstand, at man skulde være nødsaget til at negte paatrængende, i visse Tilfælde nødvendige Udgifters Afholdelse, naar det skal holdes i den Orden, hvori det nu er, og hvad det andet Argument angaar, da holder jeg mig til den Udtalelse, der kom fra den ærede Ordfører for Mindretallet (Thomsen). Der er

derfor for mig ingen væsentlig Anledning til nærmere at gaa ind paa de ffete Regtelsjer, da jeg, som udtalt, betragter det som væsentlig unyttigt, men jeg har dog troet at burde gjøre opmærksom paa, at Følgerne af disse Regtelsjer ville være en Tilbagegang paa Postvæsenets Omraade, som vil blive følelig paa forskjellige Punkter, og at navnlig baade Postvæsenet i det Hele, dets Regelmæssighed, Hurtighed og Sikkerhed ikke kan Andet end lide under saadanne begrænsende Bestemmelser, og at det tillige vil berøre Publikum, er jo overflødigt at bemærke. Jeg har troet at burde nævne dette og skal anføre enkelte Exempler, hvor det ligefrem er klart, at der maa indtræde en Tilbagegang i den hidtil ffete Udvikling, den være nu langsom eller hurtig, det skal jeg lade staa hen; jeg tror at man i mange Tilfælde har været meget ubillig mod Postbestyrelsen. Saaledes som Forholdene nu ere, vil i ethvert Fald Regtelsen af en hel Del af de Midler, der ere forlangte, med Nødvendighed bevirke en Tilbagegang i den nuværende Postbesørgelse. Jeg skal ikke trætte med at gennemgaa alle disse Regtelsjer. Jeg vil kun anføre Exempler, hvorefter det kan ses, at der er Alvor i det, jeg her fremfører. For det Første har man jo søgt en Bevilling til en Forøgelse af Personellet ved Besørgelsen af Avispostkontorets Forretninger, Bevillingen bestaar jo af Begjæringen om en Expedient og et Bud. Derjom denne Forøgelse bliver negtet, vil Følgen deraf blive, at den Begunstigelse, som hidtil er ydet Avisudgiverne derved, at de have Tilladelse til at indlevere deres Forsendelser langt ud over den regelmæssige Tid for Modtagelsen af Sager til Besørgelse, maa bortfalde. Det vil være et ikke ubetydeligt Savn, som imidlertid nødvendigt vil blive Følgen deraf, fordi der intet Personale er til at besørge Afsendelsen, naar Forsendelserne ikke faaes tidligere. Paa andre Punkter vil Besørgelserne desuden blive omstændeligere, end de have været tidligere, idet man nu nødsages til, foruden de almindelige Anmeldelser af Forsendelserne, at forlange en mere specificeret, der indeholder for hver enkelt Poststation ikke blot Antallet i Almindelighed, men en Opgivelse i det Enkelte af Modtagernes Navne istedetfor at man tidligere har kunnet nøies med en almindelig Angivelse af de Abonnerende paa hver Station. Det er en Selvfølge, at de Foranstaltninger, som man vil blive nødt til at træffe i Kjøbenhavn, maa ramme hele Landet over, da det ikke er muligt at have en forskjellig Forretningssgang paa de forskjellige Steder uden at tilveiebringe en Konfusion i den hele Besørgelse. — Derjom